

UNIVERSITATEA DIN BUCURESTI
FACULTATEA DE PSIHOLOGIE SI STIINTELE EDUCATIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU PEDAGOGIA INVATAMANTULUI PRIMAR SI
PRESCOLAR

PSIHOPEDAGOGIA COPILULUI CU DIFICULTATI DE INVATARE

ESEU

COPIII CU DIFICULTATI DE INVATARE IN EXPERIENTA MEA DIDACTICA

PROFESOR:DIANA CSORBA

STUDENT:BISTRICEANU(TUTA) LIVIA

Popescu este un copil cu hiperactivitate cu deficit de atentie (ADHD).

ADHD reprezinta abrevierea in limba engleza a „Attention Deficit Hyperactivity Disorder”, o tulburare de tip comportamental care apare tot mai frecvent ca diagnostic pentru copii si adolescenti. Acesti copii nu se odihnesc niciodata, sunt intr-o permanenta miscare, au tendinta de a intrerupe vorbirea cuiva si de a vorbi fara a fi intrebati; adesea provin din categoria copiilor abuzati, traumatizati in copilarie timpurie.

Ca si cadru didactic sunt interesata sa ajut elevii sa devina atrasi de invatare, sa gasesc solutii eficiente pentru elevii care „creeaza probleme”. Un astfel de copil este si „Popescu” care la inceput am observat ca are doua mari probleme, ca nerespectarea randului si mestecatul gumei in sala de clasa. Apoi am observat la el un grad scazut de implicare in activitatile scolare (capacitate scazuta de effort), nu respecta regulile clasei sau scolii, manifesta un grad foarte ridicat de indiferenta fata de activitatile didactice (plictisit), este slab motivat de scoala, agitat, renunta usor la sarcinile in care se implica.

„Popescu” a devenit in sala de clasa un „copil problema” prin continua sa miscare, dificultatea de a sta la locul sau si de a pastra linistea, impulsivitate si agitare.

Sindromul ADHD impune informarea si formarea parintilor si a cadrelor didactice pentru a le oferi solutiile la problemele specifice ridicate de simptomele ADHD, fiind vizate in special metodele didactice, managementul comportamentului si strategiile specifice de educatie, precum si elemente care pot duce la dezvoltarea necesarei colaborari intre scoala, familie, comunitate si in cazul in care se impune – comunitate medicala.

Alaturi de strategiile de interventie in plan comportamental se impune adoptarea unei serii coerente de metode educationale adaptate ADHD. Totodata, este recomandat ca acest set de interventii si abordari diferite sa fie dublate de consiliere familiala si individuala.

Impreuna cu parintii am apelat la evaluarile si recomandarile de tratament oferite de psihiatru. Problema de fond, legata de tratamentele indicate de psihiatru, este ca, asemenea tuturor medicilor, au o formare profesionala bazata pe identificarea si tratarea cauzelor biologice, apeland la medicamente care tintesc aceste cauze ale maladiilor cu care se confrunta.

Un prim pas necesar pentru a-l ajuta pe Popescu a fost sa il conving sa accepte un sprijin constant atat din partea mea cat si a celor specializati (psiholog, terapeut) si sa isi accepte conditia deosebita pe care o are fata de ceilalti.

Ca principii si solutii de actiune pentru cadru didactic si pentru parinti se recomanda:

- managementul timpului alocat copilului;
- vizibilizarea importantei pe care o au invatarea, auto-controlul si auto-organizarea;
- stabilirea unui program clar de activitate;
- utilizarea unui sistem de recompense simbolice si sanctiuni pentru comportamentele dezirabile sau indezirabile;
- utilizarea unor formule clare de adresare, fiind obligatoriu ca parintele/cadrul didactic sa se asigure ca atentia copilului este atrasa inainte de a i se transmite elemente importante privind sarcinile de lucru;
- cresterea timpului petrecut cu familia;
- abordarea temelor /sarcinilor mai dificile la inceputul programului.

A avea grija de un copil cu ADHD nu este o sarcina deloc usoara, fiind un efort permanent marcat deseori de frustrari si probleme care par la un moment dat coplesitoare. Un prim principiu

care nu trebuie uitat de catre cadrele didactice si parinti este ca acesti copii pot invata foarte bine si depinde deseori numai de capacitatea adultului de a identifica solutiile potrivite pentru a converti simptomele suparatoare in avantaje notabile pentru succesul scolar.

Este important a se oferi copilului structura clara si rutina pentru activitatile zilnice. In functie de contextul specific ,activitatile extrascolare si concentrarea pe termen lung asupra pasiunilor manifestate de copil reprezinta o posibila cheie de success pentru o viitoare cariera marcata de energia deosebita si pasiunea pentru domeniul identificat.

ESEU *ROLUL SI RESPONSABILITATILE MELE*

Copiii cu dificultati de invatare au nevoie de o abordare speciala in clasa, prin care cadrul didactic poate capta atentia si, prin angajarea activa a imaginatiei si emotiilor elevului, sa ofere o alternativa reala pentru rezolvarea problemelor specifice.

Ca roluri identificam:

- programe individuale de lucru;
- sarcini de lucru diferite;
- metode diferite de predare a abilitatilor de citire/scriere si calcul;
- adaptarea metodelor si mijloacelor de predare-invatare, evaluare, la specificul elevului;
- utilizarea unor modalitati alternative de comunicare;
- metode potrivite fiecarui individ ,adaptate capacitatilor de intelegere;
- continuturi si sarcini simplificate in activitatile scolare;
- elaborarea unor planuri de interventie personalizate.

Ca responsabilitati identificam:

- sa tratam individual copiii cu dificultati de invatare;
- sa-i invatam sa lucreze independent;
- sa le acordam sprijin ,incurajare si apreciere pozitiva in realizarea sarcinilor scolare;
- sa-i indrumam catre persoane specializate pentru a beneficia de programe de terapie;
- sa folosim frecvent sistemul de recompense;
- sa le cream un climat afectiv, confortabil;
- sa avem o colaborare stransa cu parintii ,scoala si elevul.